

Jakie opcje do wyboru mają pary, które chcą, a nie mogą mieć dzieci.

Posiadanie dzieci dla większości osób jest czymś naturalnym, upragnionym. Zazwyczaj kobiety i mężczyźni traktują posiadanie dzieci jako bogactwo związku i życia, jako podstawę rodziny. Natomiast w przypadku osób, które chcą, a nie mogą ich mieć, często pojawia się wewnętrzna pustka na całe życie. Jest to sytuacja ogromnego kryzysu i cierpienia. Kobiety zazwyczaj ujawniają swój instynkt macierzyński, co ma ogromne znaczenie dla zaspokojenia ich własnego poczucia wartości. Niekiedy jednak bezdzietność staje się dla takich par tragedią. Pragnienie ojcostwa i macierzyństwa można zrealizować w różny sposób. Umożliwiają to także współczesne metody. Dlatego takie osoby decydują się na adopcję albo sztuczne zapłodnienie. Chcemy tutaj przedstawić, czym jest adopcja, jakie daje możliwości i z jakimi wiąże się trudnościami. Następnie powiemy kilka słów o możliwości zastania rodziną zastępczą, zapłodnieniu pozaustrojowym i inseminacji.

Adopcja jest trudnym wyborem. Same procedury adopcyjne u wielu małżonków powodują lęki i obawy. Rodzice muszą spełniać odpowiednie warunki. Przede wszystkim powinni być wolni od nałogów, a także zapewnić warunki materialne dla dziecka. Najważniejsze na początku jest przedyskutowanie z partnerem tego tematu, ponieważ jest to decyzja, która wiąże na całe życie i niesie ze sobą ogromną odpowiedzialność. Adoptować dziecko mogą wyłącznie osoby dorosłe, które są w związku małżeńskim. Osoby, które tworzą związek nieformalny, nie mogą starać się o przysposobienie dziecka.

Jak przebiega proces adopcyjny? Na początku odbywają się rozmowy kwalifikacyjne. Następnie ośrodek zbiera niezbędne dokumenty, m.in.: opinię z miejsca pracy, odpis aktu małżeńskiego, zaświadczenie zdrowotne, zaświadczenie o niekaralności, potwierdzenie stałego miejsca zameldowania. Bardzo ważnym etapem jest rozmowa ze specjalistami, którzy sprawdzają stan psychiczny potencjalnych rodziców. Kolejnym krokiem adopcyjnym jest wywiad środowiskowy, pracownicy z ośrodka sprawdzają warunki mieszkalne, a także bliżej poznają rodziców adopcyjnych. Życie partnerów jest skrupulatnie obserwowane w celu znalezieniu dla dziecka jak najlepszej rodziny. Bardzo ważną rolę odgrywa również szkolenie. Przyszli rodzice poznają warunki prawne, odbywają odpowiednie zajęcia. Po odbyciu szkolenia stają się kandydatami do adopcji. Ważnym krokiem jest również złożenie wniosku do sądu rodzinnego oraz komplet dokumentów.

Po pewnym czasie odbywa się rozprawa sądowa w celu przysposobienia dziecka. Sędzia prosi o przedstawienie opinii na temat przyszłych rodziców, a także upewnia się, czy są oni gotowi na pojawienie się nowego członka rodziny w ich domu. Sąd wydaje decyzję o adopcji i czeka się na uprawomocnienie. Następnie, gdy decyzja jest pozytywna, rodzice otrzymują w urzędzie stanu cywilnego nowy odpis aktu urodzenia z nowym nazwiskiem, a także zapisem, że to oni są prawnymi rodzicami dziecka. Adopcja daje partnerom takie same prawa i obowiązki, jak rodzicom biologicznym. Ciężko jest przewidzieć, jak dane dziecko adoptowane dostosuje się do rodziny. Jego poprzednia sytuacja, doświadczenia wpłynęły na to, że teraz potrzebuje czasu, aby poczuło się dobrze w nowym domu.

Adopcja jest procesem czasochłonnym, niesie ze sobą dużo stresu i obaw, ale obecność dzieci zapewnia szczęśliwy dom, miłość i uśmiech na całe życie. Głównym zadaniem rodziców adopcyjnych jest stworzenie odpowiednich warunków, a także zapewnienie dziecku kochającego i troskliwego domu. Najważniejsze jest włożenie wysiłku w to, żeby adoptowane dziecko było kochane i tak się czuło. Chodzi o danie mu takiego poczucia, jakby było naszym dzieckiem biologicznym. Potrzeba tutaj takiego nastawienia, żeby nie tracić nadziei, cierpliwości i dążyć do wybranego celu.

Następną opcją, z jakiej mogą skorzystać rodzice, jest stworzenie rodziny zastępczej. Jest to pomoc dzieciom, które z pewnych przyczyn nie mogą przebywać z rodzicami biologicznymi. W ten sposób możemy dać szansę sobie i dziecku, aby poczuć się jak w prawdziwej rodzinie i sprawdzić się w roli rodzica. Jednak musimy pamiętać o tym, że jest to chwilowa forma pomocy. Dziecko nie jest przyznawane na zawsze. W domach zastępczych umieszcza się dzieci, których rodzice na stałe lub chwilowo zostali pozbawieni praw rodzicielskich lub gdy została ograniczona im władza rodzicielska.

Kolejną szansą na macierzyństwo jest zapłodnienie pozaustrojowe. Osoby, które zmagają się z problemem niepłodności, decydują się na taką formę leczenia. In vitro jest metodą, która polega na łączeniu żeńskich i męskich komórek poza organizmem kobiety. Leczenie taką metodą proponowane jest parom, u których zdiagnozowano problemy takie jak min. endometrioza, niedrożność jajowodów, słaba jakość nasienia u mężczyzny, niepłodność idiopatyczna, brak owulacji, niska rezerwa jajnikowa itp. Do zabiegu partnerzy muszą przygotować się nie tylko fizycznie, lecz także psychicznie, co wpływa na powodzenie zapłodnienia. Bardzo ważnym czynnikiem jest wsparcie, rozmowy oraz pozytywne nastawienie między partnerami. Należy starać się o to, aby nie tworzyć i nie kumulować w sobie złych emocji i lęków. Warto pomyśleć o wsparciu psychologa lub psychoterapeuty, który pomoże nam przejść przez długą drogę, jaka nas czeka.

Kolejną opcją, z której mogą skorzystać partnerzy, jest inseminacja. Jest to metoda, która polega na wprowadzeniu do macicy przygotowanego przez klinikę nasienia męża. Zabieg ten polega na dotarciu plemników do komórki jajkowej. Wprowadzenie nasienia wykonuje się przy użyciu odpowiedniego cewnika. Metoda ta jest bezpieczna i bezbolesna, kobieta po zabiegu może spokojnie udać się do domu. Para przed wykonaniem inseminacji musi być odpowiednio przygotowana przez lekarza prowadzącego. Pacjentka w czasie zabiegu powinna mieć wypełniony pęcherz moczowy, ponieważ ułatwia to włożenie cewnika, przez który podaje się przygotowane nasienie do macicy, natomiast pacjent przed oddaniem nasienia musi zachować od trzech do siedmiu dni abstynencji seksualnej. Następnie partner w dniu zabiegu oddaje nasienie do odpowiedniego pojemnika w pomieszczeniach kliniki.

Każda z tych metod na zostanie rodzicem wiąże się z różnego rodzaju dylematami, trudnościami i dyskomfortem. Każdy, kto staje w życiu przed takimi wyborami, doświadcza trudności, przeżywa kryzysy – ponieważ są to sposoby wykraczające poza naturalny rytm. Najważniejsze jest zaakceptowanie swojego problemu i podjęcie decyzji, w jaki sposób podejmujemy wysiłek w drodze do upragnionego potomstwa. Może to być długa droga, ale nie musi. Można pozostać przy jednej metodzie lub próbować różnych do skutku. W adopcji i rodzinie zastępczej daje się szansę na rodzinę dzieciom, które ich nie mają. W innych metodach jest to walka o biologiczne potomstwo.

K.K.

Sfinansowano przez Narodowy Instytut
Wolności – Centrum Rozwoju Społeczeństwa
Obywatelskiego ze środków Programu
Fundusz Inicjatyw Obywatelskich
NOWEFIO na lata 2021-2030

